

La regularització de migrants

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des de fa un parell de setmanes ha començat un procés de regularització de persones migrants que certifiquin la seva estada entre nosaltres en el temps que la llei concreta. A més del sojorn al país, es demanen altres requisits perquè es pugui concedir el document de residència legal a l'estat espanyol. Des de la mirada cristiana —que no pot fer res més que descobrir en tota persona una dignitat inalienable—, es veu en aquesta regularització una realitat molt positiva, tant per als qui aconseguen el que desitgen delerosament com per a la nostra societat.

És una oportunitat per reconèixer la seva dignitat, afavorir la seva integració i construir una societat més humana, fraterna i amb futur

Certament, els estats han de tenir una política de migració que garanteixi la seva seguretat i possibiliti un flux de migrants ordenat, de tal manera que preservi la integració en el país juntament amb unes condicions de vida dignes per al nouvingut. El tema de les «màfies», tant en els llocs d'origen dels migrants com en les seves destinacions, ha de ser afrontat també pels poders públics. El sofriment i la mateixa mort acompanyen massa sovint els trajectes vers la meta somniada pels qui s'arrisquen en la recerca d'un futur millor per a ells i les seves famílies. Tanmateix, qualsevol persona que es trobi entre nosaltres, més enllà de quin hagi estat el seu recorregut, i estigui o no regularitzada administrativament, mereix de part nostra les actituds cristianes adients: acolliment, protecció, integració i promoció. A més, moltes de les persones no regularitzades ja formen part de la nostra societat en realitats ben humanes, com ara l'atenció als ancians en les seves llars. Quantes persones trobo fent

companyia i donant escalf humà als més grans i malalts durant la visita pastoral als pobles i ciutats!

No hem de mirar la presència de gent provinent d'altres països, cultures i religions com una realitat negativa. La humanitat sempre ha experimentat fenòmens migratoris per moltes raons: ecològiques, polítiques, econòmiques, conflictes socials i bèl·lics. Hem d'acceptar que el gènere humà és únic, més enllà de les diferències de color, llengua o hàbits culturals. M'agrada de dir que el Creador no va posar fronteres entre els pobles, sinó que som els homes qui les posem, contínuament fent i desfent. Des d'aquesta perspectiva, hem d'entendre que la presència de migrants en el nostre país —entre altres coses positives— pal·lia «l'hivern demogràfic» que buida els llits dels nounats als hospitals, les aules de les nostres escoles, els carrers i les llars de l'alegria dels infants. Un país sense infants és una terra sense futur.

Com a cristians, doncs, no podem fer res més que alegrar-nos d'aquesta regularització de migrants. Esperem i preguem per tots els qui lluiten per aconseguir-la, superant les traves que puguin trobar. Tenim l'obligació d'ajudar-los amb tot el que puguem. La fraternitat, des de l'Evangeli, ens els fa descobrir amb tota la dignitat de criatures de Déu, germans nostres.

